

РЕШЕНИЕ

№ 574

гр. гр. Хасково, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. ВУНОВ

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. ВУНОВ Гражданско дело № 20225640100498 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XXVI от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по иск за развод от Ф. Ю. Б. с правно основание чл. 49, ал. 1 от Семейния кодекс /СК/ срещу Б. Р. Б., обективно съединен с небрачен иск по чл. 53 СК за възстановяване на предбрачно то фамилно им на съпругата.

Ищецът твърди, че с ответницата сключили граждански брак в гр. Силистра на 25.09.2020 г., от който нямали родени деца. Няколко месеца, след като сключили брака си, те започнали да спорят и да се карат за всичко. Не можели да общуват нормално и с уважение, бързо се проявило различието в характерите им. Изчезнало чувството на взаимна любов и привличане и отношенията им се обострили толкова много, че от 03.11.2021 г. вече били във фактическа раздяла. Не общували по никакъв начин помежду си и всеки от тях вървял по свой собствен път. Брачните им отношения били изчерпани и двамата не желали да продължат бракът си. Същият бил дълбоко и непоправимо разстроен, а продължаването му било житейски неоправдано и

вредно. След прекратяване на брака ищецът желаел ответницата да върне моминското си фамилно име – А.. Няма претенции за издръжка от нея, като такава не се следвала и на ответницата. Предвид изложеното, се иска от съда да постанови решение, с което бракът на страните да се прекрати поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, без да се произнася по въпроса за вината.

Назначеният особен представител на ответницата счита предявения иск за развод за допустим и основателен, а иска за промяна на фамилното име на съпругата - за неоснователен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От удостоверение за сключен граждански брак - дубликат, издадено на 07.01.2022 г. от длъжностно лице по гражданско състояние в Община Силистра въз основа на акт № 141/25.09.2020 г., се установява, че Ф. Ю. Б. и Б. Р. А. са сключили граждански брак на 25.09.2020 г. в гр. Силистра, като след брака съпругата е приела да носи фамилното име Б..

От показанията на свидетелката С. Р. С. се установяват описаните в исковата молба и посочени по-горе факти от живота на съпрузите, причинили дълбокото разстройство на брака им, поради което не е необходимо отново да се преповтарят, а ще бъдат обсъдени при преценката на наведените от ищеца правни доводи, основани на тях.

Съдът счита, че следва да се кредитират показанията на разпитания свидетел, естествено преценени съгласно изискванията на чл. 172 ГПК, доколкото са логични и последователни, в резултат на непосредствени и лични възприятия, кореспондират на събраните по делото писмени доказателства и не се опровергават от други такива.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл. 49, ал. 1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен.

Не се спори по делото, а и от събраните гласни доказателства по

несъмнен начин се установява съществуването на факти и обстоятелства, обуславящи състоянието на дълбоко и непоправимо разстройство на брака на страните. Между тях е прекъснатата духовната връзка на взаимност, любов, доверие и разбирателство помежду им, присъща за едно здраво семейство. Никой от съпрузите не споделя живота на другия. Налице е и фактическа раздяла – около една година, като всеки сам се грижи за себе си, без да се интересува от другия, поради което продължаването на това състояние действително е неоправдано. Всичко това се е отразило пагубно върху брачната им връзка и я е разрушило, тя съществува само формално и е изпразнена от следващото се от закона и морала съдържание. Разстройството на брака не може да бъде преодоляно, тъй като не съществува обща воля у съпрузите да полагат усилия за това. В този смисъл продължаването на брачния им съюз не би могло да бъде от полза нито за самите тях, нито за обществото.

Ето защо съдът счита, че предявеният иск по чл. 49, ал. 1 СК е основателен и доказан и като такъв следва да се уважи и бракът им бъде прекратен поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 3 СК при допускане на развода съдът се произнася относно вината за разстройството на брака, само ако някой от съпрузите е поискал това. В случая нито една от страните не сезира съда с въпроса относно вината, поради което не следва да бъде разглеждан.

По отношение на фамилното име на ответницата трябва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 53 СК предвижда по-различна уредба в сравнение с отменения СК от 1985 г. Съгласно цитираната разпоредба след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. От друга страна, в СК от 2009 г. не са възпроизведени разпоредбите на чл. 103 СК от 1985 г. /отм./. От логическото и сравнителноправно тълкуване на действащата законова уредба следва, че само съпругът, който при сключване на брака е приел фамилното име на другия или го е добавил към своето, разполага с правната възможност да промени или не името си с това, което е имал преди сключването на брака. При това положение съгласието или противопоставянето на съпруга - първоначален титуляр на фамилното име, е без значение. Това е така, защото правото на име, както и правото на негова промяна, са основни субективни и лична права на всяко физическо лице,

поради което тяхното упражняване не може да се поставя в зависимост от волята на другото, а релевантна трябва да е само волята на лицето, което променя или не името си. /вж. така Ц. Ц., М. М., С. А., Т. В., Коментар на новия Семейен кодекс, изд. „Труд и право“, 2009 г., стр. 188 – 189/ Задължителната съдебна практика също приема, че новата правна норма не поставя въпросът за фамилното име в зависимост от волята на съпруга, чието фамилно име е прието при сключването на брака, а зависи изцяло от изключителната преценка на другия съпруг. В този смисъл е Решение № 245 от 17.05.2012 г. по гр. д. № 1058/2011 г., IV г. о. на ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК. Следователно, предявеният от ищеца небрачен иск с правно основание чл. 53 СК се явява процесуално недопустим и като такъв следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по отношение на него - да бъде прекратено. Доколкото в случая липсва изрично изявена воля за възстановяване на предбрачното фамилно име от ответницата, тя следва да запази приетата след брака фамилия, като на основание чл. 326 ГПК съдът дължи произнасяне по този въпрос и служебно. Ето защо следва да се постанови, че след прекратяване на брака ответницата ще продължи да носи фамилното име Б..

От брака на страните няма ненавършили пълнолетие деца, поради което съдът не дължи служебно произнасяне по свързаните с това въпроси, както и относно ползването на семейното жилище, с оглед липсата на изрично заявена претенция.

На основание чл. 6, т. 2 Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, съдът определя държавна такса за решаване на делото в размер на 50 лв., която следва да се поеме по равно и от двете страни с оглед неговия изход и по аргумент от чл. 329, ал. 1, изр. 2 ГПК, а разноските остават в тежест на всяка една от тях така, както са ги направили, поради което не следва да им се присъждат такива.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД сключения на 25.09.2020 г. в гр. Силистра граждански брак между Ф. Ю. Б., ЕГН *****, и Б. Р. Б., ЕГН *****, двамата с адрес: ***** поради

настъпило дълбоко и непоправимо разстройство.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от Ф. Ю. Б., ЕГН *****, против Б. Р. Б., ЕГН *****, двамата с адрес: *****, иск с правно основание чл. 53 СК за допускане на промяна във фамилното име на Б. Р. Б., и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр. д. № 498/2022 г. по описа на Районен съд – Хасково в тази му част, като недопустимо.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяване на брака Б. Р. Б., ЕГН *****, с адрес: *****, да продължи да носи брачното си фамилно име – Б..

ОСЪЖДА Ф. Ю. Б., ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати по сметка на Районен съд - Хасково сумата от 25,00 лв., представляваща дължима държавна такса за решаване на делото, както и сумата от 5,00 лв. за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

ОСЪЖДА Б. Р. Б., ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати по сметка на Районен съд - Хасково сумата от 25,00 лв., представляваща дължима държавна такса за решаване на делото, както и сумата от 5,00 лв. за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: З. Б.